

Sygn. akt II S 30/15

POSTANOWIENIE

Dnia 29 grudnia 2015r

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu II Wydział K. w składzie:

Przewodniczący: SSA Bogusław Tocicki

Sędziowie: SA Tadeusz Kielbowicz

SA Stanisław Rączkowski/spr./

Protokolant: Anna Turek

po rozpoznaniu w sprawie **K. W.**

skargi wniesionej przez K. W. z dnia 8 grudnia 2015 r. w przedmiocie naruszenia prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki, w sprawie III Ko 150/14 Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze

postanawia

I stwierdzić, że w sprawie III Ko 150/14 Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze nastąpiła przewlekłość postępowania,

II przyznać od Skarbu Państwa K. W. sumę pieniężną 5000/pięć tysięcy/złotych,

III oddalić dalej idące żądania zawarte w skardze,

IV nakazać zwrot wnioskodawcy K. W. stałej opłaty w kwocie 100 złotych.

UZASADNIENIE

W dniu 9 grudnia 2015 r. do Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze wpłynęła skarga K. W. w trybie ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. z dnia 16 sierpnia 2004 r.). Skarżący wskazał, że w październiku 2014 r. skierował do Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze wniosek o odszkodowanie i zadośćuczynienie za niewątpliwie niesłuszne tymczasowe aresztowanie. W uzasadnieniu skargi jej autor podał, że pierwszy termin posiedzenia odbył się 15 grudnia 2014 r., a procedowanie w sprawie zakończono 20 maja 2015 r. Uznając, że w sprawie zachodzi przewlekłość postępowania skarżący domagał się:

1. stwierdzenia przewlekłości postępowania,
2. zlecenia sądowi rozpoznającemu wniosek aby rozpoznał sprawę w terminie 3 miesięcy od dnia uwzględnienia skargi, ewentualnie w terminie określonym przez Sąd Apelacyjny,
3. przyznania od Skarbu Państwa sumy pieniężnej w kwocie 20 000 zł.

Sąd Apelacyjny zważył:

Skarga jest zasadna w zakresie dotyczącym stwierdzenia przewlekłości postępowania sądowego oraz zasługuje na częściowe uwzględnienie w zakresie przyznania żądanej sumy pieniężnej.

Dokonując oceny skargi dotyczącej przewlekłości postępowania, w tym wypadku sądowego, sąd kieruje się przesłankami wskazanymi w art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki/ Dz. U. Nr 179, poz. 1843, ze zm. Dz. U. Nr 61 z 2009 r., poz. 498/. W myśl tego przepisu dla stwierdzenia, czy w sprawie doszło do przewlekłości postępowania, należy w szczególności ocenić terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez sąd, uwzględniając charakter sprawy, stopień faktycznej i prawnej jej zawilosci, znaczenie dla strony, która wniosła skargę, rozstrzygniętych w niej zagadnień oraz zachowanie się stron, a w szczególności strony, która zarzuciła przewlekłość postępowania.

Sposób procedowania w przedmiotowej sprawie nie jest prawidłowy w zakresie terminowości i prawidłowości podejmowanych przez sąd czynności. We wniosku o odszkodowanie i zadośćuczynienie wnioskodawca określił swoje żądanie oraz wskazał dowody na poparcie swych tez dowodowych. Stąd też istniała możliwość przygotowania pierwszej rozprawy w sprawie w taki sposób aby podjąć te czynności, które były podejmowane w terminie późniejszym, a to zwrócenie się do sądów o nadesłanie akt(zwrócono się dopiero 10 marca 2015 r. - k. 63, a wcześniej zwrócono się jedynie o akta IIK 244/03 - k. 17), wyrażenie stanowiska jak w piśmie z dnia 9 kwietnia 2015 r.(k. 90), czy też podjęcie decyzji o wyłączeniu sędziego na jego wniosek. Sąd Apelacyjny nie traci z pola widzenia okoliczności, że sprawa podlegała rozpoznaniu w składzie trzech sędziów, a w wydziale karnym, do którego trafił wniosek orzeka tylko czterech sędziów w wystarczającym stopniu obciążonych pracą orzeczniczą. Jednak te okoliczności nie mogą tłumaczyć braku prawidłowości decyzji prowadzących do koncentracji materiału dowodowego i sprawności postępowania. Podnieść przy tym należy, iż zachowanie wnioskodawcy nie wpłynęło na przewlekłość postępowania. Jedynie za sprawą pełnomocnika wnioskodawcy na jego wniosek odroczone jedno z posiedzeń. W ocenie Sądu Apelacyjnego sprawa nie należy do spraw o szczególnym stopniu zawilosci faktycznych i prawnych. A zatem w ocenie Sądu Apelacyjnego ma miejsce zwłoka w rozpoznaniu sprawy, gdyż w okresie od 19 listopada 2014 r. (zarządzenie o wyznaczeniu pierwszej rozprawy) nie podjęto wszystkich czynności, które to czynności były podejmowane dopiero w terminie późniejszym, a od 20 maja 2015 r. do 11 grudnia 2015 r. nie podjęto żadnych czynności. Wskazać przy tym należy, że postanowienie z dnia 20 maja 2015 r. w żaden sposób nie tłumaczy przyczyn odroczenia rozprawy na termin z urzędu. O tych przyczynach można wnioskować w oparciu o pismo znajdujące się na karcie 90. Wskazać przy tym należy ponownie, że takie działania jak we wskazanym piśmie mogły być podjęte w początkowym stadium tj. w ramach czynności przygotowania pierwszej rozprawy. Nie bez znaczenia dla dokonanej oceny jest również fakt, iż zarządzenie o wyznaczeniu rozprawy zostało podjęte dopiero po wpłynięciu skargi. Z treści tego zarządzenia wynika, iż zachodzi potrzeba ponownego przesłuchania dotychczas już przesłuchanych osób bowiem rozprawa będzie prowadzona od początku. Analizując treść zarządzenia o wyznaczeniu rozprawy sąd odwoławczy zwraca uwagę sądowi pierwszej instancji na treść art. 30 ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy- Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw(Dz. U. z dnia 25.10.2013 r. poz. 1247).

Oskarżony złożył żądanie przyznania od Skarbu Państwa sumy pieniężnej w wysokości 20 000 zł. Jest to suma wygórowana. Mając na uwadze okres stwierdzonej przewlekłości postępowania sądowego oraz fakt, że stwierdzona przewlekłość nie powoduje szczególnie ujemnych skutków dla wnioskodawcy, Sąd Apelacyjny zasądził od Skarbu Państwa na rzecz K. W. sumę pieniężną w wysokości 5000 zł.

Zarządzeniem z dnia 11 grudnia 2015 r. wyznaczono termin rozprawy na dzień 8 stycznia 2016 r. Z treści zarządzenia wynika, iż na rozprawie mają być przeprowadzone wszystkie wnioskowane czynności dowodowe. Stąd też Sąd Apelacyjny nie znalazł podstaw do uwzględnienia wniosku w zakresie wydania zaleceń Sądowi Okręgowemu do podjęcia w wyznaczonym terminie odpowiednich czynności.

Podstawę prawną rozstrzygnięcia Sądu Apelacyjnego stanowi art. 12 ust.2, i 4 cytowanej wyżej ustawy. Rozstrzygnięcie o zwrocie wnioskodawcy uiszczonej opłaty uzasadnia treść przepisu art. 17 ust. 3 cytowanej wyżej ustawy.

SSA Tadeusz Kielbowicz SSA Bogusław Tocicki SSA Stanisław Rączkowski